

Erfinrichtingsplan Melderstraat 1 Didam

Eelerwoude

Op weg naar 100% natuurinclusief >

Opdrachtgever:

De Sprung – projectmanagement en advies
Meursweg 25
6942 GH DIDAM

Opdrachtnemer:

Eelerwoude
[Onze vestigingen](#)
088-1471100
info@eelerwoude.nl
www.eelerwoude.nl

Projectgegevens:

Projectnummer: 206112
Datum: 11-9-2024
Status: Definitief
Versie: 1

© 2024 Eelerwoude

Dit rapport is enkelzijdig opgemaakt.

Inhoudsopgave

1	Inleiding	4
1.1	Erf splitsen	4
1.2	Plangebied met boerderij	4
2	Relevant ruimtelijk beleid	6
2.1	Provinciaal	6
2.2	Gemeentelijk beleid	7
3	Analyse plangebied	9
3.1	Natuurlijke ondergrond voor ontwikkeling	9
3.2	Agrarische ontstaansgeschiedenis	9
3.3	Beplanting	10
4	Erfinrichting	11
4.1	Gedeeld erf voor de toekomst	11
4.2	Wonen in en gebiedseigen plangebied	11
5	Beplanting en beheer	12
5.1	Beheer met ecologische waarde	12
5.2	Keuze autochtoon plantmateriaal	12
5.3	Bestaande beplanting handhaven	12
5.4	Nieuwe beplanting	13
5.5	Landschappelijk hekwerk	15
6	Beeldkwaliteit	16
6.1	Erfinrichting conform inrichtingsplan	16
6.2	Uitstraling woningen	16
6.3	Uitstraling bijgebouwen	18
6.4	Detailering en materialisering	18

1 Inleiding

1.1 Erf splitsen

Voor u ligt het erfinrichtingsplan behorende bij de herbestemming van het erf Melderstraat 1 te Didam. Dit behelst de visie op de ontwikkeling en de ruimtelijke uitwerking als bijlage bij de omgevingsplanwijziging. De initiatiefnemers willen opstallen slopen, dit erf opknappen en ontwikkelen om meer ruimte te bieden voor mensen, planten en dieren in het landelijke gebied van de gemeente. Dit document biedt inzicht in de gewenste situatie en omschrijft hoe invulling wordt gegeven aan spelregels gedefinieerde door de gemeente.

1.2 Plangebied met boerderij

Het plangebied betreft het erf Melderstraat 1 en de omliggende gronden. Op dit erf zijn in de huidige situatie meerdere opstallen aanwezig: hoofdwoning met tuin en meerdere (landschapsontsierende) bijgebouwen. Deze doen onder andere dienst als caravanopslag. Er is een ruime hoeveelheid aan erfverharding aanwezig.

Figuur 1: Luchtfoto plangebied met erf en omliggende gronden inclusief kadastrale grenzen en te slopen bebouwing.

Figuur 2: Te slopen bijgebouwen noordzijde erf.

Te behouden lindeboom, kas en haag.

Figuur 3: Vogelvlucht met opstallen en omgeving aan de Melderstraat (Kavel10 BV, 7-6-24).

Figuur 4: Toegangsweg met haag, hek en beuken vanaf de Melderstraat langs de boerderij nummer 1.

Figuur 5: Zicht vanaf Melderstraat op weide percelen met beplanting in de omgeving - kijkrichting noord.

2 Relevant ruimtelijk beleid

Dit hoofdstuk zet relevant ruimtelijk beleid uiteen wat van toepassing is op het plangebied. Daarbij worden de specifieke punten uit het beleid toegelicht die helpen met de (ruimtelijk) uitwerking van de ontwikkeling.

2.1 Provinciaal

2.1.1 Streekgids Gelderse streek Liemers (West)

De Liemers is sterk gevormd door de verschillende lopen van de Rijn na de laatste ijstijd. Oorspronkelijk vormde de Oude IJssel de hoofdstroom van de Rijn, die tussen de hogere dekzandgronden van de Achterhoek en de toen nog verbonden stuwwal van Montferland en Nijmegen door stroomde. De rivier heeft zich door deze stuwwal heen geërodeerd, waarna de hoofdstroom van de Rijn zich verlegde naar het westen en de Gelderse Poort ontstond. De Liemers bestaat dus grotendeels uit rivierkleigronden met sporen van oude rivierlopen, oeverwallen en grote en kleine rivierduinen. Centraal in deze overstromingsvlakte liggen de stuwwal van Montferland en omliggende zandgronden.

Figuur 6: Integrale kwaliteitskaart Liemers West, ligging plangebied in Kampenlandschap.

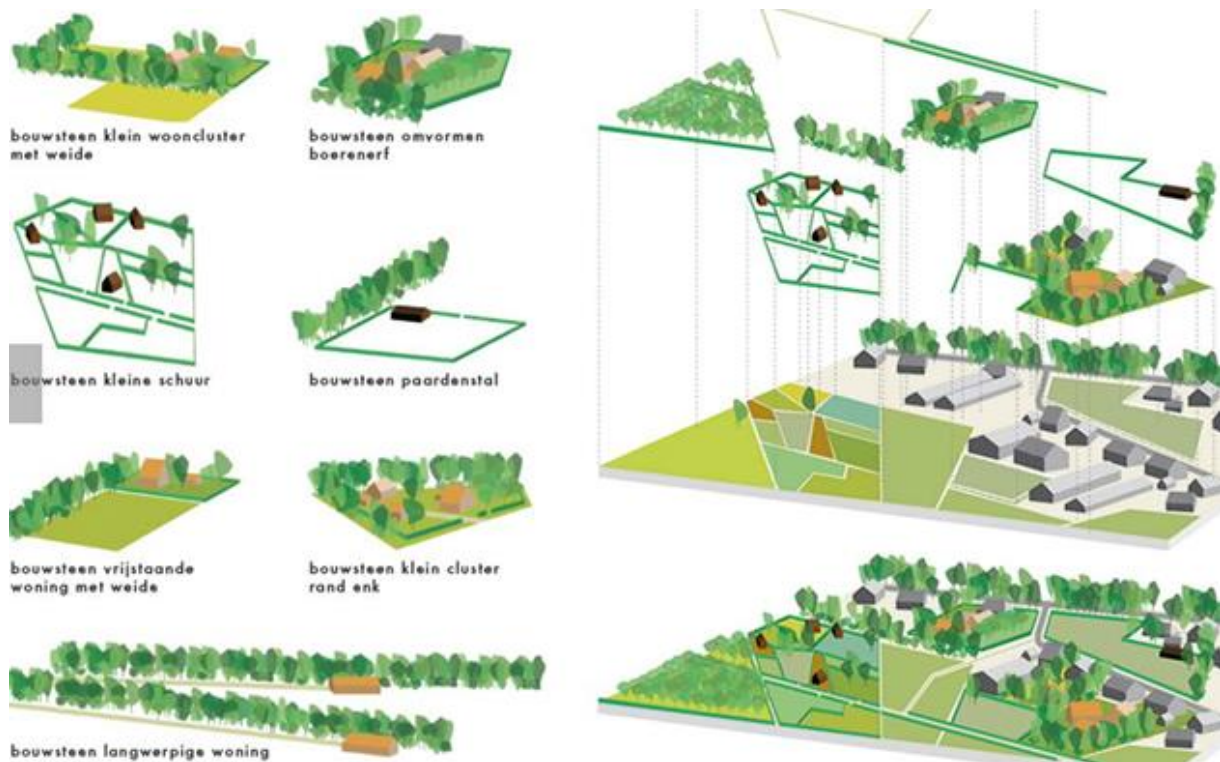
Bij een nieuwe activiteit of ontwikkeling wordt rekening gehouden met de voor die streek vastgestelde kernkwaliteiten en ontwikkeldoelen van het landschap. Uitgangspunt is dat alle ruimtelijke ontwikkelingen bijdragen aan de versterking van de kernkwaliteiten van de Gelderse streken. Specifieker voor het plangebied:

- Ruimtelijke ontwikkelingen houden rekening met en dragen zo mogelijk bij aan de kernkwaliteiten van de Liemers. De ontwikkeling van het landschap van de Liemers richten op de versterking van de identiteit als 'poort van de delta'. Accentueren van de landschappelijke opbouw van het rivierengebied, in contrast met de hoge, droge en bosrijke stuwwallen. Verbetering van de recreatieve beleving. Met versterking van het kleinschalig landschap op de oeverwallen.

- Landschapsversterking doorvoeren in de ontwikkelings-as Westervoort-Duiven-Zevenaar-Didam, vanwege de stedelijke druk. De doortrekking van de A15 zal invloed hebben op de dynamiek in dit gebied door de betere bereikbaarheid. Dit vraagt zorgvuldige ruimtelijke ordening, gekoppeld aan landschappelijke investeringen.

Versterk het landschapsmozaïek van het zandlandschap rondom Didam:

- Zet in op een aantrekkelijk palet van natuur, landbouw en extensieve woonvormen die bijdragen aan het versterken van het landschapsmozaïek. Breng daarbij de landschappelijke overgang van droge zandgronden naar kleiige komgronden tot expressie.
- Versterk de kleinschaligheid en afwisseling van het kampenlandschap door aanleg en beheer van groene landschapselementen zoals lanen, singels, boomgaarden, erfbeplantingen en bosschages. Het draagt ook bij aan versterken van de biodiversiteit en leefgebied voor soorten.
- Versterk herkenbaarheid van oude weg structuren, zoals radialen als verbindingen naar het buitengebied: bijvoorbeeld door eenduidige laanbeplanting, bloemrijke bermen, aandacht voor continuïteit en herinrichting als aantrekkelijke verblijfsruimte.

Figuur 7: Referentie ontwikkelen van kleinschalig woonlandschap. Bouwstenen als voorbeeld voor erfopbouw.

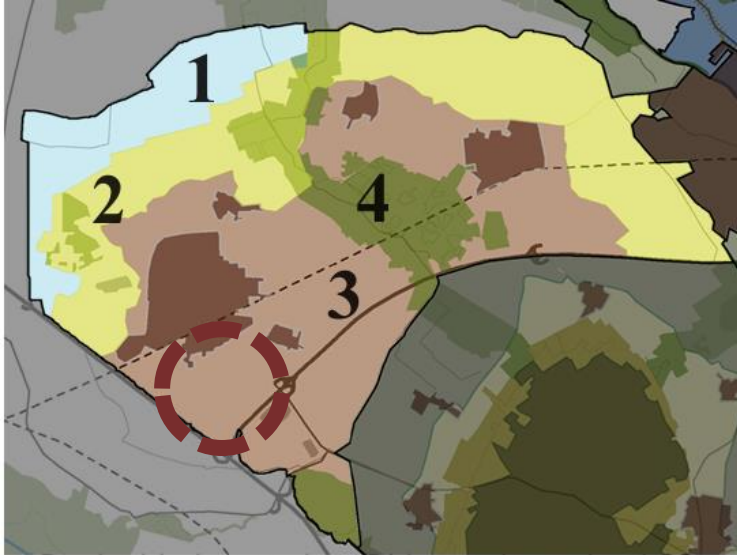
2.2 Gemeentelijk beleid

2.2.1 Landschapsontwikkelingsplan (2008)

Het landschapsontwikkelingsplan heeft een visie per landschapsemble. Het plangebied ligt in 'Het zandgebied rondom Didam en Wehl: Een bonte zoom aan de rand van het zand met de marken van de nieuwe naobers. Over dit landschapsemble wordt het volgende benoemd als uitgangspunt voor ontwerp:

Rondom de zandgronden van Didam en Wehl liggen de oude, open esgronden en het kampenlandschap met de vele, verspreide boerderijen en buurtschappen zet hier door. Het gebied kent een dicht wegennet en een grote variatie in verkaveling. Een groot deel van de essen is in de loop der tijd van akkerland in woonwijk of bedrijventerrein omgezet. Het is een kleinschalig landschap in gebruik door landbouw en buitenlui.

Kenmerkende landschapselementen van het essen- en kampenlandschap zoals houtkanten, meidoornheggen, knotbomen en fruitboomgaarden zijn veelal nog slechts als relict (hoewel soms bijzondere fraaie) aanwezig. Ze vormen geen netwerken meer wat voor de ecologische verbindingszone wel van groot belang is. Allerlei vormen van rasters en groenblijvende struiksoorten worden momenteel veelvuldig rond huispercelen met paarden en kleinvee gebruikt.

c. Deelgebieden rondom Didam volgens het LOP:

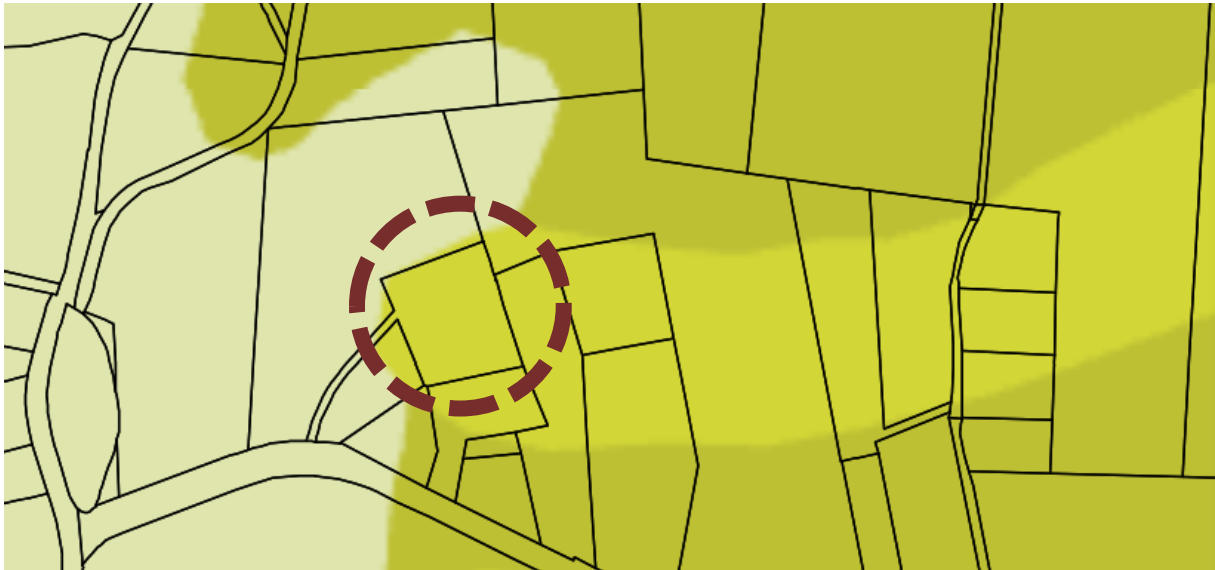
- 1) komkleigebied ten westen en noorden van Didam,
- 2) de zoom; overgang zand naar klei,
- 3) zandgronden rond Didam en Wehl,
- 4) robuuste ecologische verbindingszone

Figuur 8: Uitsnede LOP met deelgebieden en plangebied.

3 Analyse plangebied

3.1 Natuurlijke ondergrond voor ontwikkeling

De ondergrond en bodem in en om het plangebied is door duizenden jaren van natuurlijk en cultureel handelen ontstaan. Het erf ligt op het einde van een dekzandrug wat wil zeggen dat het hoger ligt dan de omgeving (micro reliëf). Het plangebied is vrij droog te noemen met een grondwatertrap VII.

Figuur 9: Geomorfologische kaart met ligging erf op uitloper van dekzandrug.

3.2 Agrarische ontstaansgeschiedenis

Uit de kaarten en uit de kenmerken van de landschapstypen is al te zien dat het erf en plangebied op een overgang ligt. Van hoog naar laag en van droger naar natter. Deze paragraaf zet kort uiteen hoe het erf nu in elkaar steekt in relatie tot de (agrarische) ontstaansgeschiedenis op de kaarten hierna. Op die manier wordt de ruimtelijke opbouw van het erf helder en komen de kansen voor ontwikkeling in beeld.

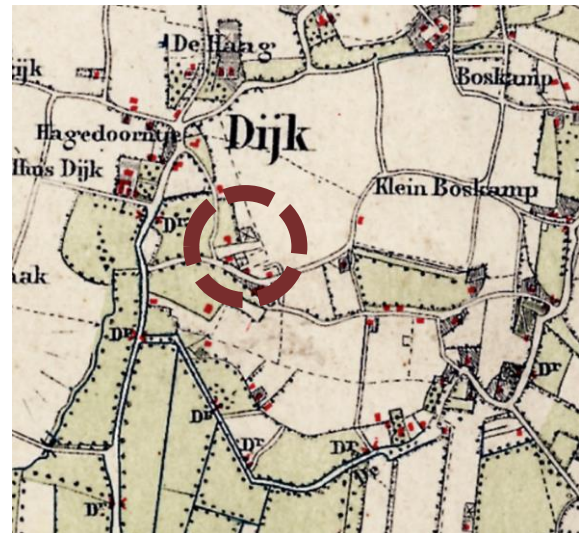
Het erf is van origine een agrarisch erf met een sterke verbinding met de omgeving. Het erf ligt direct aan een es. Op de historische kaarten is ook duidelijke de agrarische ontstaansgeschiedenis van het erf te zien. De woeste gronden werden in cultuur genomen, verkaveld en van perceelsrandbeplanting voorzien. Het was een afwisselend landschap met open delen en kleinschalige delen. Daartussen liep een wijd vertakt wegen- en padennetwerk.

Het plangebied is door de schaalvergroting in de landbouw op zowel de gronden als het erf open en verhard geworden. De kenmerkende waardevolle kavelgrenen, microreliëf en landschappelijke beplanting zijn nagenoeg verdwenen. Terwijl juist in deze haarvaten van het landschap ruimtelijke kwaliteit, cultuurhistorie en biodiversiteit (kan) schuilen.

De huidige boerderij (woonhuis) werd in 1970 gebouwd. Er is nog wel duidelijk een open en representatief groen voorerf aanwezig met meer besloten en verhard achtererf.

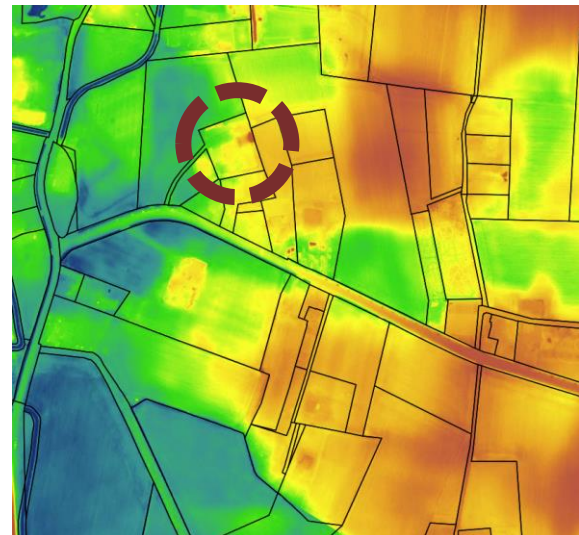
Figuur 10: Kaart 1850 met erf op afstand van weg.

Kaart 1900, erf tussen paden en landschapselementen.

Figuur 11: Kaart 1950, grotere percelen en minder groen.

Hoogtekaart AHN4 met relatief reliëf en percelen.

3.2.1 Uitgangspunten voor ontwerp:

- Herstel landschapselementen, paden (lijnen) in het landschap.
- Behoud en versterk relatie tussen voorerf- en achtererf.

3.3 Beplanting

3.3.1 Uitgangspunten voor ontwerp

Op basis van geldend beleid, veldbezoek en de natuurlijke ondergrond zijn de volgende soorten te benoemen voor te behouden en als nieuwe (erf)beplanting met ecologische en gebiedseigen meerwaarde. Dit zijn streekeigen soorten die passen op de ondergrond van het plangebied en tevens niet giftig zijn voor paarden.

- Behoud solitaire linde op achtererf.
- Behouden beuken met haag langs boerderij.
- Bomen om toe te passen: winterlinde.
- Gebiedseigen soorten om toe te passen in singels, hagen en pluksgras:
 - Appel, boswilg, hulst, lijsterbes, peer, ruwe berk, vuilboom, vlier, taxus, kamperfoelie, framboos, brem.

4 Erfinrichting

4.1 Gedeeld erf voor de toekomst

Op het achtererf wordt een nieuwe schuurwoning met bijgebouw (kapschuur) gebouwd. Hierdoor ontstaat er een gedeeld erf met twee families. Dit alles binnen een groene setting van het zandgebied rondom Didam. Met onderstaande ontwerp is rekening gehouden met de woonwensen alsmede de wensen voor de gronden omtrent paarden houden en landschapsversterking. Rondom de woning wordt de privacy geborgd door middel van beukenhagen door ruimte te bieden voor auto's op afstand van de woning. Het bijgebouw is tevens geschikt voor paarden die vanuit het bijgebouw naar de oostelijk gelegen weides kunnen lopen

Figuur 12: Schetsontwerp erfinrichting met nieuwe erfbeplanting, verplaatsen bebouwing en ontsluiting.

4.2 Wonen in en gebiedseigen plangebied

De basis van het erf wordt weer herkenbaarder en beleefbaarder door deze ontwikkeling. Het erf was van oudsher een hoge droge plek waar gewoond werd en het totaal had een groenere uitstraling. Met het inrichtingsplan wordt deze indeling van voor- en achtererf behouden en hersteld en de overgang beleefbaar.

Het microreliëf van de omgeving alsmede de agrarische ontstaansgeschiedenis wordt beleefbaar en herkenbaar gemaakt door toevoeging van landschapselementen. Deze hebben een meerwaarde voor de biodiversiteit alsmede privacy en inpassing van de nieuwe bebouwing. Door bomen op strategische plekken op de perceelshoeken neer te zetten ontstaat tevens schaduw voor paarden. De weide is omzoomd met landschapselementen en een houten landschappelijk hekwerk.

5 Beplanting en beheer

5.1 Beheer met ecologische waarde

Het plangebied levert een blijvende meerwaarde voor diverse diersoorten en de natuur in het algemeen. Doel van het beheerplan is de juiste soorten flora en fauna te bevorderen en de ongewenste soorten en overlast voor de omgeving te minimaliseren. Dit hoofdstuk geeft inzicht in de aanplant, het biologische en het extensieve beheer met daarbij de aanplant types en instructies.

5.2 Keuze autochtoon plantmateriaal

Bij de keuze voor het plantsortiment moet rekening worden gehouden met de bodem en waterhuishouding en de locatie zoals beschreven in dit plan. Op basis hiervan kan de potentieel natuurlijke vegetatie worden bepaald. Dit is de combinatie van plantsoorten die zich van nature op de plek zal ontwikkelen als er niet wordt beheerd. Van oorsprong zijn dit alleen inheemse planten. Hieronder verstaan we soorten die binnen hun natuurlijke verspreidingsgebied voorkomen. Veel soorten hebben een groot verspreidingsgebied en een daarbij passend een grote genetische diversiteit waardoor de benaming inheems onvoldoende onderscheidend is. Daarom heeft het de voorkeur te kiezen voor autochtoon plantmateriaal. Hieronder verstaan we soorten die sinds de laatste ijstijd in Nederland op eigen kracht groeien, zonder directe invloed van de mens.

Dit plantmateriaal heeft een aantal voordelen ten opzichte van uitheemse soorten.

- Ze zijn minder vatbaar voor ziekten en aantastingen.
- Minder kans op verstoring van het ecosysteem (minder invasief).
- Beter afgestemd op de Nederlandse fauna. Onder andere doordat insecten zijn ingesteld op de groei en bloeitijd die past bij het Nederlandse klimaat.
- Bij eventuele klimaatveranderingen is het van belang om de diversiteit van bomen en struiken die aangepast zijn aan de huidige omstandigheden zo groot mogelijk te houden en het autochtone plantmateriaal dat er nog is veilig te stellen en te versterken.
- Als het klimaat verder opwarmt, gaan soorten namelijk (nog) eerder bloeien en missen ze de aansluiting met insecten voor bestuiving of als voedselbron. Als het klimaat daarentegen afkoelt, kunnen soorten van zuidelijke herkomst bevriezen.
- Planten uit een landklimaat kennen bijvoorbeeld nauwelijks nachtvorst. Bomen en struiken van Nederlandse herkomst zijn beter toegerust voor deze schommelingen in bloeitijd en temperatuur en blijven hun natuurlijke ritme volgen. *
- Bij veel soorten heeft autochtoon materiaal een langere levensverwachting. Ook belast dit materiaal het milieu minder bij het opkweken, omdat bij sommige autochtone varianten minder gewasbeschermingsmiddelen nodig zijn. *¹

5.3 Bestaande beplanting handhaven

Het inrichtingsplan maakt gebruik van bestaande bomen, struiken en planten en schept condities voor duurzame instandhouding. Het inrichtingsplan geldt als uitgangspunt voor de te behouden beplanting. Om dit streefbeeld te bereiken is het noodzakelijk om enkele bomen de kappen, mede vanwege het feit dat deze al in slechtere staat verkeren en de sloopwerkzaamheden waarschijnlijk niet gaan overleven. In het ontwerp wordt alle beplanting op het voorerf behouden en in het specifiek de linde op het achtererf.

¹ (Bron*: www.staatsbosbeheer.nl)

5.4 Nieuwe beplanting

5.4.1 Landschapsbomen

Oude lijnen in het landschap worden versterkt met bomen met ecologische meerwaarde.

- Aanplantmaat betreft 14-16 cm met kluit, plantafstand hart op hart 10 meter.
- Grondverbetering bij aanplant toepassen.
- Bomen zijn voorzien van een boomkorf of zijn uitgerasterd als er vee omheen graast.
- Bij extreme droogte de eerste paar jaar watergeven.
- Bij uitval inboeten.
- Jonge bomen eenmaal per 5 jaar snoeien en oudere bomen gemiddeld eenmaal per 10 jaar. Bij oudere bomen kan het snoeien zich beperken tot het verwijderen van dood hout.
- Snoeiwerkzaamheden worden alleen verricht in de periode tussen 15 juli en 15 maart.

Aanplant boomsoorten op landschapslijn noord-zuid ten oosten van boerderij: 11x winterlinde – *Tilia cordata*.

5.4.2 Erfbomen

- Voor de vergroening en om het erf bij een gebiedseigen erf aan te sluiten worden solitaire erfbomen geplant. Aanplantmaat betreft 14-16 cm met kluit, plantafstand hart op hart 10 meter. Hoogstamfruit in kleiner formaat.
- Grondverbetering bij aanplant toepassen.
- Jonge bomen zijn voorzien van een boomkorf of zijn uitgerasterd als er vee omheen graast.
- Bij extreme droogte de eerste paar jaar watergeven.
- Bij uitval inboeten.
- Jonge bomen eenmaal per 5 jaar snoeien en oudere bomen gemiddeld eenmaal per 10 jaar. Bij oudere bomen kan het snoeien zich beperken tot het verwijderen van dood hout.
- Snoeiwerkzaamheden worden alleen verricht in de periode tussen 15 juli en 15 maart.

Toe te passen erfbomen zijn:

- 1x Okkernoot – *Juglans regia*, solitair ten westen van woning op rand erf.
- 1x hoogstamfruitboom naar keuze (inheems oud ras), solitair ten westen van woning langs verharding.

Figuur 13: Toepassen okkernoot en hoogstamfruitbomen op het erf.

5.4.3 Herstellen (reliëf)randen: gemengde struweelhaag pluksgewijs

De randen (5 meter breedte) hebben aaneengesloten houtige begroeiing van inheemse struiken. Dit wordt bewerkstelligd door pluksgewijs de rand aan te vullen. Doordat het struweel vrij uit kan groeien (in tegenstelling tot een geknipte haag) komen de planten tot bloei en vruchtzetting wat een grote meerwaarde heeft voor insecten, vogels en kleine zoogdieren.

- Kies voor plantmateriaal van 125-150 cm om een sneller resultaat te behalen.
- Plant in wildverband en zet 3 tot 5 stuks van dezelfde soort bij elkaar om zo ook trager groeiende soorten de kans te geven zich te handhaven.
- Plant in meerdere rijen, ongeveer 2/m².
- Bij droogte de eerste paar jaar watergeven.
- Bij uitval van meer dan 10% inboeten.
- De noodzaak van het machinaal onkruidvrijhouden van het element is overbodig. Tijdens het maaien valt vaak een deel van de planten uit door beschadiging. Aangezien het meestal om planten gaat die van lichte tot dichte schaduw houden, is enige beschutting door kruiden eerder positief dan negatief.
- Eens in de 6 tot 15 jaar de beplanting afzetten op kniehoopte. Het interval is afhankelijk van de gewenste hoogte van 4-5 meter.
- Het snoeien kan het beste plaatsvinden in de periode van half november tot half maart.
- Door de beplanting in de helft in de lengterichting af te zetten blijft de andere helft hoog. Dit is zowel gunstig voor de zichtdichtheid als voor fauna als permanent groen element.
- Vrijgekomen takken in het element verwerken t.b.v. onder andere marterachtigen.
- Sommige soorten zullen na verloop van tijd uitvallen i.v.m. concurrentiekracht

Er worden meerdere soorten struiken toegepast:

- Appel, boswilg, hulst, lijsterbes, peer, vuilboom, vlier, taxus, framboos, brem.
- Kamperfoelie (1 per 10 m²), p9, als klimplant aanplanten.

Figuur 14: Referentiebeeld struweelsingel om weide. Gemengde inheemse struiken, 5m breedte.

Figuur 15: Referentiebeeld gesloten struweelrand op reliëf.

5.4.4 Hagen om woning, tuinen en aan randen

Rondom de woning, tuinen en erfranden worden hagen (1,2m hoogte, 1m breedte) aangeplant ten behoeve van de privacy en groene uitstraling. Dit betreft gewone beuk (*Fagus sylvatica*), aanplantmaat 100-125 cm wortelgoed in driehoeksverband in 2 rijen van 5 stuks/m¹. Bodemverbetering toepassen, bij uitval inboeten.

Figuur 16: Beukenhagen aan rand van de privé tuin, zomer- en winterbeeld.

5.5 Landschappelijk hekwerk

Om de (nieuwe) beplanting te beschermen alsmede de paardenweides op een gebiedseigen manier met een kwalitatieve uitstraling te omkaderen wordt er gekozen voor een landschappelijk hekwerk. Dit hekwerk sluit aan bij het hekwerk om de huidige boerderij en aanliggende percelen. Met houten palen en houten poorten. Het hekwerk is niet geschilderd en heeft bijvoorbeeld bruine band.

Figuur 17: Detail van woning en bijgebouw op bouwvlak naast bestaande garage.

6 Beeldkwaliteit

6.1 Erfinrichting conform inrichtingsplan

- In de hoofdropzet is een duidelijke hiërarchie: het hoofdgebouw is dominant in vorm, massa en situering: schuur (nieuwe woning) is eenvoudiger in vorm en massa en staat achter het hoofdgebouw.
- Erfinrichting sluit aan bij de bebouwing en is gebaseerd op het inrichtingsplan.
- Verdeling erf in open en representatief voorerf en meer informeel en besloten achtererf.
- Bebouwing enkel binnen het bouwvlak situeren.
- Rijk beplant erf met inheems gebiedseigen sortiment passend (conform beheerplan)
- Transparante en gesloten groene overgangen van erf naar landschap.
- Erfafscheidingen bestaan uit beplanting, metselwerk en schuttingen zijn niet toegestaan.
- Parkeren vindt plaats op het erf in de nabijheid van de bijgebouwen.
- Donkerte is een kwaliteit en dient behouden en versterkt te worden.
- Buitenverlichting: bescheiden, indirect, naar beneden. Alleen toepassen rondom woning (bouwvlak).
- Voorzieningen voor vleermuizen en vogels (natuurinclusief) zijn integraal onderdeel van het erfontwerp: denk aan kasten aan bestaande bomen.
- Aantoonbaar tegengaan hittestress in de woning en op het erf: verhard oppervlak zoveel mogelijk beperken en schaduw bevorderen.
- Landschappelijke hekwerken toepassen met houten palen en poorten: géén witte hekken.

6.2 Uitstraling woningen

6.2.1 Behouden hoofdgebouw: boerderij nummer 1

De bestaande boerderij blijft behouden met bijbehorende garage.

6.2.2 Nieuwe schuurwoning

De criteria en referentiebeelden zijn gebaseerd op beleid aangevuld met de gewenste woning zoals de familie nu met de architect heeft vormgegeven.

- Nieuwbouw heeft een eigentijdse bouwstijl.
- Er moet sprake zijn van kwalitatief hoogwaardige architectuur in een landelijke context.
- De bebouwing op het erf bestaat uit niet-gelede, kloeke bouwvormen zonder aan- of uitbouwen.
- De vormgeving is functioneel en ingetogen: no nonsens.
- De bouwmassa is eenvoudig met een doorgaand zadeldak, lage zijgevels en lage goten.
- In het landschap is de kap het meeste markante element. Het dakvlak is door de verhoudingen de meest bepalende 'gevel'.
- Het dak is een zadeldak met een hellinghoek van tussen 40° en 60° ten opzichte van het horizontale vlak. Dakingrepen zijn bescheiden.
- De schoorsteen staat midden op de kap.
- De goothoogte van de woning is relatief laag conform omgevingsplan.
- Alle functies, zowel binnen als buiten, bevinden zich onder de kap.
- De verschillen in woon- en werkgedeelten komen tot uiting in de gevels.

Figuur 18: Referentiebeeld woning met bijgebouw (Italiaander).

Figuur 19: Referenties aanzichten woning (Italiaander).

Figuur 20: Referentie materialisering en uitstraling woning (Werfhout in Didam).

Figuur 21: Referenties materialisering en gebruik van (zwart) hout.

6.3 Uitstraling bijgebouwen

- Bijgebouwen zijn ondergeschikt qua schaal, positie en vormgeving op het erf.
- Variatie in typologie passend bij agrarisch erf: bijvoorbeeld kapschuur, zadeldak, enz.
- Dakopbouwen moeten duidelijk ondergeschikt zijn.
- Hout wordt hoofdzakelijk gebruikt voor de materialisering van de bijgebouwen.
- Woningen met een geïntegreerd bijgebouw vormen één geheel en dragen bij aan de rustige uitstraling.
- Nokrichtingen conform schets: bijgebouw parallel aan schuurwoning.

hout in gevels toepassen

6.4 Detaillering en materialisering

- Subtiel en sober, maar verzorgd detailleren en stijlkenmerken uitvoeren.
- Rustige vormgeving van het dak en de gevels.
- Noklijn in één doorlopende materialisering uitvoeren.

- Samenhangend materiaalgebruik is eenvoudig en ingetogen.
- Het streekeigen gevelmateriaal woningen is een donkerkleurige baksteen.
- Toepassing hoogwaardige en duurzame natuurlijke materialen: rood/bruine baksteen, riet, hout, keramische pannen (niet geglazuurd).
- Geen ongecoate uitlogende materialen toepassen.
- Geen grote oppervlakken plaatmateriaal of glanzende materialen toepassen.
- Het kleurgebruik is streekgebonden. Ingetogen en gedekte kleuren (geen hoogglans kleur), geen sterk met de omgeving contrasterende kleuren.
- Zonnepanelen worden als integraal onderdeel van het hoofddak en/of bijgebouw ontworpen.
- Installaties (zoals buitenunit warmtepomp) zijn onderdeel van de architectuur en/of worden uit het zicht geplaatst.
- Platte daken zijn bekleed met beplanting: groen dak.
- Samenhangende materialisering voor erfverharding van gebakken materiaal of halfverharding.
- Toepassing van groen/waterdoorlatende erfverharding.
- Samenspel van dakvlakken, dakgoten, regenpijpen en perceelsgoten zodanig ontwerpen dat het hemelwater zoveel mogelijk bovengronds naar de gewenste plek wordt afgevoerd.

Figuur 22: Referenties gevelmaterialisering.

Figuur 23: Toepassen halfverharding.

Eelerwoude

Op weg naar 100% natuurinclusief ➤